

KOUKUSSA

Veljeni pelkäsi pienenä pimeää. Pimeydessä vaelsivat ne vilkkaan mielikuvituksen synnyttämät möröt, peikot ja kummitukset. Mitä minä pelkäsin? Minun suurin pelkoni oli tulla aikuisena alkoholistiksi, narkomaaniksi tai himouskovaiseksi. Kai pelkoni oli vainonnut minua jopa siinä määrin, että alkoholiakin maistoin ensimmäisen kerran vasta 20-vuotiaana.

Minusta ei tullut juoppoa, narkkaria tai uskovaista. Sen sijaan olen huomannut muunlaisia riippuvuuksia. Miten voin esimerkiksi saada niin suunnatonta mielihyvää siitä, että chili polttaa kieleni ja suuni kauttaaltaan tulisudellaan. Sen alle jäävät sekä suurella hartaudella kypsennettyjen kasvien hienot nyanssit että lihan mehukkuus. Tai valkosipuli, jota nautin niin suuria määriä, että mahani turpoaa ja aiheuttaa tukalia ilmavaivoja, joiden seurauksena en uskaltaudu ihmisten ilmoille. Puolen tunnin nautinnon tähden olen siis valmis uhraamaan sosiaalisen elämäni lukitsemalla itseni loppupäiväksi neljän seinän sisälle!

Syventyminen tieteen maailmaan paljastaa:

”Chilin tulisuus johtuu kapsaisiineista, jotka vaikuttavat suoraan suun seudun hermojen kipupisteisiin. Keho vapauttaa

luonnon omia puudutusaineita, endorfiineja, aiheuttaen pienen ”pilven”, eli hyvänolon tunteen. Tämä puolestaan saattaa johtaa lievään riippuvuuteen.”

Tietolähteeni muistuttaa, ettei kapsaisiini ole huumausaine. Jotain kuitenkin kertoo se, että se luetaan tupakan sukulaiskasveihin.

Elämäni varrella olen altistunut myös seuraaville addiktioille; ahmiminen, työnarkomania, liika itsensä kontrolloiminen, urheiluhulluus, terveysintoilu... Ahdistus alkaa kohota niihin lukemiin, että lista saa luvan päättyä tähän. Yhden loppuminen on aloittanut seuraavan. Oloani ei yhtään paranna se, että saan käsiini seuraavan tekstin:

”Riippuvaisen keskeisin piirre on itsekeskeisyys; himo sulattaa ympäröivä maailma oman itsensä osaksi ja palvelijaksi. Tämä himo on kaikki kaikessa, jonka saavuttamiseksi totuus ei merkitse mitään.”

En siis taida olla yhtään sen parempi, viisaampi tai terveempi kuin joku niistä lukuisista kodittomista, alkoholisoituneista laitakaupungin baarin kanta-asiakkaista? Kuinka pienestä onkaan ollut kiinni, etten ole nyt yksi heistä?